

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ	
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru stabilirea unor măsuri referitoare la resursele umane necesare instituțiilor din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională	
Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ	
2.1. Sursa proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ este inițiat de instituțiile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.
2.2. Descrierea situației actuale	În prezent, raporturile de serviciu ale cadrelor militare sunt reglementate de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, cele ale polițiștilor de Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, iar cele ale polițiștilor de penitenciare de Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare. Cele trei legi care guvernează statutul principalelor categorii de personal ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, respectiv cadrele militare, polițiștii și polițiștii de penitenciare, instituie pentru aceștia o serie de interdicții, ce decurg din importanța misiunilor desfășurate și din riscurile asociate specificului acestora, fiind, totodată, corespunzătoare drepturilor de care aceștia beneficiază. Având în vedere faptul că realitatea socială este într-o continuă evoluție, aspect ce determină necesitatea permanentă de adaptare a instituțiilor statului la noile provocări apărute, precum și contextul internațional recent determinat de existența unor conflicte armate în proximitatea teritoriului statului român, se impune adoptarea unor măsuri urgente, care să constituie un răspuns prompt la nevoia de asigurare a unor servicii publice de calitate și un garant al menținerii dezideratului de ordine și securitate națională. Având în vedere că România este parte la Convențiile de la Geneva din 1949 care pun bazele dreptului internațional umanitar și la cele trei protocoalele adiționale la acestea, precum și că și-a exprimat susținerea pentru Documentul Montreux din 17 septembrie 2008 privind obligațiile juridice internaționale relevante și bunele practici pentru state în legătură cu operațiunile societăților militare și de securitate private care acționează în timpul conflictelor armate, în contextul îngrijorării exprimate în plan internațional cu privire la multiplele încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar care continuă să fie raportate în legătură cu operațiunile din ce în ce mai numeroase ale companiilor private militare și de securitate, este necesară reglementarea unor măsuri ferme cu privire la interdicția cadrelor militare, a polițiștilor și a polițiștilor de penitenciare de a desfășura activități pentru societăți/companii militare sau de securitate privată, inclusiv în sectorul privat în domeniul pazei și protecției. Din cuprinsul art.118 alin.(4) din Constituția României rezultă cu claritate că atribuțiile de ordin militar reprezintă o prerogativă a autorităților statale, fiind exclusă organizarea unor activități militare de către actori privați.

Instituțiile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională pregătesc polițiști, polițiști de penitenciare și cadre militare strict pentru activități cu caracter militar ori de securitate încredințate exclusiv de autoritățile statului român, pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, potrivit actelor normative în vigoare ori pentru îndeplinirea obligațiilor juridice internaționale asumate prin politica externă a României.

Participarea la misiuni militare sau de protecție sub comanda unor entități private poate afecta loialitatea față de statul român, mai ales dacă interesele acelor entități sunt diferite sau contrare celor naționale. Cadrele militare, polițiștii și polițiștii de penitenciare trebuie să fie loiali Constituției și statului român, iar nu unor corporații sau grupuri private.

Personalul militar și polițienesc activ are pregătire specială în utilizarea armelor, tacticilor de luptă și de intervenție, iar posibilitatea de a opera fără supraveghere într-un mediu de conflict poate duce la transferul cunoștințelor și experienței acumulate în serviciul statului român în beneficiul societăților militare private sau chiar teroriste, mai ales în cazul în care aceștia devin instructori sau combatanți pentru grupuri implicate în conflicte armate.

Participarea cadrelor militare, polițiștilor sau polițiștilor de penitenciare în conflicte militare internaționale ca angajați ai societăților militare ori de securitate private prezintă riscuri majore ca aceștia să fie supuși la activități de radicalizare, să participe la comiterea unor crime de război sau a unor infracțiuni grave.

Totodată, angajarea în astfel de structuri poate deschide calea unor contacte periculoase cu grupuri paramilitare sau organizații criminale internaționale, care pot fi folosite ulterior împotriva intereselor naționale ori în detrimentul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Așadar, implicarea cadrelor militare, polițiștilor sau polițiștilor de penitenciare în conflicte armate, ca mercenari, este de natură să afecteze capacitatea operațională, misiunile și personalul structurilor din care aceștia fac parte. Mai mult, aceasta poate fi interpretată ca o implicare indirectă a statului român și ar putea afecta imaginea internațională a României, atrage sancțiuni diplomatice sau conduce la tensionarea/deteriorarea relațiilor cu statele implicate.

În considerarea celor învederate anterior, pentru consolidarea loialității și neutralității politice a cadrelor militare, polițiștilor și polițiștilor de penitenciare, precum și pentru garantarea că aceștia rămân în serviciul exclusiv al interesului național, se impune completarea cadrului normativ privind interdicțiile aplicabile acestor categorii de personal.

Totodată, în prezent, Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, prevede posibilitatea polițistului de a-și suspenda raportul de serviciu cu instituția la inițiativa sa ori la cererea motivată a acestuia, în anumite cazuri expres prevăzute de lege ori cu respectarea anumitor condiții impuse de aceasta. Suspendarea raportului de serviciu la inițiativa polițistului se dispune prin act administrativ emis potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, cadrul normativ instituind astfel prerogativa șefului unității de a aprecia cu privire la rațiunile invocate de polițist, care determină necesitatea suspendării raportului de serviciu.

Trebuie avut în vedere faptul că suspendarea raporturilor de serviciu reprezintă în realitate o suspendare a principalelor sale efecte – prestarea muncii și plata acesteia – ce se manifestă printr-o încetare temporară a ducerii la îndeplinire a atribuțiilor specifice din fișa postului. Pe durata suspendării raportului de serviciu persoana respectivă își păstrează calitatea de funcționar public cu statut special, suspendarea operând numai în privința obligației de plată a salariului/indemnizației în schimbul muncii depuse.

Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu prevede, însă, posibilitatea șefului unității de a dispune încetarea suspendării aprobate în condițiile art.27²⁶ din lege, atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către polițistul în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale interdicțiilor prevăzute de Statut, sens în care se impune instituirea unei norme care să ofere o pârgie persoanei care a dispus suspendarea de a reveni asupra măsurii, întrucât, pe perioada suspendării se menține în continuare calitatea de polițist, cu drepturile și obligațiile ce decurg din aceasta, în condițiile legii.

În mod similar, în cazul cadrelor militare, Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, prevede dreptul acestora ca, pentru cazuri temeinic motivate, să beneficieze de concedii fără plată, pe durată determinată, de cel mult un an, care poate fi prelungită, cu cel mult un an. În Ministerul Afacerilor Interne, prelungirea concediilor fără plată, în condițiile menționate, se aprobă potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane. Legislația specifică aplicabilă acestei situații juridice nu reglementează posibilitatea persoanei care a aprobat concediul fără plată sau prelungirea acestuia de a dispune întreruperea concediului pentru anumite cazuri justificate, context în care se impune instituirea unei astfel de soluții legislative pentru situațiile când ia cunoștință de săvârșirea de către cadrul militar în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale unor interdicții stabilite de Statut.

Pe de altă parte, condițiile de acordare a dreptului la pensie militară de serviciu sunt prevăzute de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, categoriile profesionale vizate pot accesa dreptul la pensie la împlinirea vârstei care conferă dreptul la pensie de serviciu pentru limită de vârstă. Vârsta standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de lege este de 65 ani. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea eșalonată a vârstelor standard de pensionare, urmând să fie atinsă în anul 2035.

În prezent, polițiștii nu pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei de 60 de ani, cu excepția chestorilor de poliție, chestorilor principali de poliție, chestorilor șefi de poliție și chestorilor generali de poliție, care pot fi menținuți, la cerere, până la vârsta de 62 de ani.

În ceea ce privește cadrele militare, nici acestea nu pot fi menținute în activitate după împlinirea vârstei de 60, cu excepția generalilor care pot fi menținuți, la cerere, până la vârsta de 62 de ani.

Astfel, în perioada următoare, un număr semnificativ de cadre militare și polițiști îndeplinesc condițiile de trecere în rezervă/încetare a raporturilor de serviciu cu drept la pensie pentru limită de vârstă.

	În instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, situația deficitului de personal s-a acutizat constant începând cu anul 2010, aspect determinat de măsurile fiscal-bugetare prin care s-a suspendat ocuparea prin concurs sau examen a posturilor vacante sau temporar vacante din instituțiile și autoritățile publice, ieșirile din sistem ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și modificarea sau încetarea raporturilor de serviciu ale cadrelor militare, polițiștilor și polițiștilor de penitenciare din alte cauze decât accesarea dreptului la pensie. În aceste condiții, luând în considerare tendința personalului de a accesa dreptul la pensie ca o garanție pentru valorificarea perioadei de activitate desfășurată în cadrul instituției, precum și faptul că mecanismele de încadrare a posturilor vacante nu permit recuperarea deficitului de resurse umane ci, dimpotrivă, există premise ca acest deficit să crească, este necesară stabilirea unui mecanism care să acorde posibilitatea cadrelor militare, polițiștilor și polițiștilor de penitenciare care îndeplinesc condițiile de trecere în rezervă/încetare a raporturilor de serviciu cu drept la pensie de a continua, la cerere, activitatea în cadrul instituției până la vârsta de 65 de ani.
2.3. Schimbări preconizate	1. Intervenția normativă asupra Legii nr 360/2002, are în vedere: • completarea art.27²⁷ cu un nou alineat, alin.(5), care să stabilească atribuția șefului unității în care este încadrat polițistul de a dispune încetarea suspendării raportului de serviciu, în situațiile în care acesta a fost suspendat la inițiativa polițistului, atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către polițistul în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale interdicțiilor prevăzute la art.45 alin.(1); • completarea art.45 alin.(1) cu o nouă literă, lit.j), care să stabilească în mod expres că polițiștilor le este interzis să exercite o funcție sau să presteze un serviciu în sectorul privat care să presupună desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, precum și să desfășoare activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român; • modificarea art. 69¹ alin. (3), în sensul că după împlinirea vârstei de 60 de ani, chestorii de poliție, chestorii principali de poliție, chestorii șefi de poliție și chestorii generali de poliție pot fi menținuți în serviciu până la împlinirea vârstei de 65 de ani; • modificarea art. 69¹ alin. (4), astfel încât polițiștii, <i>alții decât chestorii de poliție, chestorii principali de poliție, chestorii șefi de poliție și chestorii generali de poliție care sunt menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani</i>, să aibă posibilitatea de a fi menținuți în serviciu, la cerere, după împlinirea vârstei standard de pensionare, până la vârsta de 65 de ani, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin. Competența aprobării menținerii în serviciu a polițiștilor rămâne neschimbată, aceasta aparținând: a) ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție; b) inspectorilor generali/similari, pentru agenții de poliție. 2. Intervenția normativă asupra Legii nr. 80/1995, are în vedere: • completarea art.14¹ cu un nou alineat, alin.(4²), care să stabilească atribuția persoanei care a aprobat concediul fără plată sau prelungirea acestuia de a dispune întreruperea acestuia atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către cadrul militar în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale prevederilor art. 28 – 30;

- completarea art.30 cu un nou alineat, alin.(3), care să stabilească în mod expres că pentru cadrele militare este interzis să exercite o funcție sau să presteze un serviciu în sectorul privat care să presupună desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, precum și să desfășoare activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român;

- modificarea alin.(3) al art.86, astfel încât cadrele militare să poată fi menținute în activitate după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 65 de ani, cu aprobarea anuală a conducătorului instituției;

- completarea art. 86 cu un nou alineat, alin. (3¹), potrivit căruia:

„În raport cu nevoile de încadrare, cadrele militare în activitate din cadrul Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Serviciului de Informații Externe pot fi menținute în activitate după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 65 de ani, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, cu aprobarea anuală a conducătorului instituției.”

- modificarea art. 86 alin. (5), în sensul că după împlinirea vârstei de 60 de ani, generalii și amiralii din Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale pot fi menținuți în activitate până la împlinirea vârstei de 65 de ani;

- modificarea art. 86 alin. (6), astfel încât cadrele militare din Ministerul Afacerilor Interne, *altele decât generalii și amiralii*, să aibă posibilitatea de a fi menținute în activitate, la cerere, după împlinirea vârstei standard de pensionare, **până la vârsta de 65 de ani**. Competența aprobării menținerii în activitate a cadrelor militare rămâne neschimbată, aceasta aparținând:

a) ministrului afacerilor interne, pentru ofițeri;

b) inspectorilor generali/similari, pentru maiștri militari și subofițeri.

Aprobarea menținerii în activitate de către persoanele menționate la lit. a) și b) este necesară și în cazul cadrelor militare care au obținut o aprobare în prealabil.

3. Intervenția normativă asupra *Legii nr. 145/2019*, are în vedere:

- completarea art.120 cu o nouă literă, lit.g), care să stabilească în mod expres că polițiștilor de penitenciare le este interzis să exercite o funcție sau să presteze un serviciu în sectorul privat care să presupună desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, precum și să desfășoare activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român;

- introducerea unui nou articol, art.130¹, care să stabilească regimul încetării suspendării raporturilor de serviciu ale polițiștilor de penitenciare;

- modificarea art.137 alin.(2) astfel încât polițiștii de penitenciare să poată fi menținuți în activitate după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 65 de ani, cu aprobarea anuală a persoanelor abilitate conform competențelor de gestiune a resurselor umane;

4. Intervenția normativă asupra *Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal*, are în vedere introducerea unui nou articol, art.427¹, prin care să fie stabilită ca infracțiune exercitarea unei funcții sau prestarea unui serviciu în sectorul privat care presupune desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, ori desfășurarea de activități de

recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român, de către cadre militare, soldați sau gradați profesioniști, polițiști sau polițiști de penitenciare, în activitate sau în rezervă.

Interdicțiile propuse a fi stabilite în cuprinsul statutelor profesionale și infracțiunea menționată mai sus au ca obiectiv să interzică ferm orice fel de apropiere de entitățile care prestează diverse servicii cu specific militar sau de securitate în zonele în care au loc conflicte armate, a personalului care a dobândit cunoștințe și abilități specifice în serviciul instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.

Personalul militar și polițienesc, atât cel activ cât și cel trecut în rezervă, posedă o pregătire specială în utilizarea armelor, tacticilor de luptă și de intervenție, dobândită în serviciul statului român, în cadrul unei activități profesionale vocaționale și după asumarea liberă a unor obligații juridice și morale prin depunerea unui jurământ de credință față de România.

Cu privire la situația cadrelor militare în rezervă, se impune a menționa și faptul că acestea sunt supuse obligațiilor prevăzute de legislația aplicabilă, respectiv a celor cuprinse în Legea nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, dar mai ales a obligațiilor privind mobilizarea/concentrarea, atât pe timp de pace cât și în timpul stărilor excepționale, astfel cum sunt stabilite de Legea nr.446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare.

Posibilitatea de a desfășura o activitate profesională în slujba unor entități private implicate în zone de conflict armat generează un risc crescut de transfer al cunoștințelor și experienței acumulate în serviciul statului român în beneficiul societăților militare private sau chiar teroriste, mai ales în cazul în care respectivele activități presupun pregătirea personalului combatant sau participarea efectivă în conflicte armate.

Aspectele prezentate mai sus conturează necesitatea unui regim juridic special aplicabil categoriilor de personal vizate și nu pot fi extinse în cazul tuturor persoanelor supuse jurisdicției statului român. În consecință, prin proiectul de act normativ nu se are în vedere instituirea unor interdicții aplicabile în general cu privire la desfășurarea de asemenea activități de către orice persoană.

Conceptele utilizate în cuprinsul proiectului de act normativ pentru a desemna activitățile interzise și entitățile a căror activitate este vizată de respectivele interdicții sunt în acord cu terminologia utilizată la nivel internațional, în special cea din cuprinsul Documentului Montreux din 17 septembrie 2008 privind obligațiile juridice internaționale relevante și bunele practici pentru state în legătură cu operațiunile societăților militare și de securitate private care acționează în timpul conflictelor armate.

Conținutul conceptelor este determinat în principal de complexitatea situațiilor care pot fi întâlnite în practică, însă aplicarea reglementărilor propuse se poate sprijini pe practica internațională și pe studiile și materialele documentare care tind să țină pasul cu evoluția care se înregistrează în domeniul de referință, mai ales sub aspectul serviciilor asigurate de entitățile în cauză.

	Pe de altă parte, prin proiectul de act normativ nu se are în vedere stabilirea unor reguli referitoare la activitatea propriu-zisă a companiilor militare și de securitate private, astfel că abordarea trebuie să fie concentrată pe elementele cheie ale conduitei incriminate, cum este legătura clară și explicită cu zonele de conflict armat, dar, în același timp, să permită o abordare flexibilă a fenomenului în raport cu situațiile de fapt ce pot fi întâlnite, în contextul unei activități în continuă evoluție la nivel internațional. Reglementările propuse prin proiectul de act normativ asigură și un mecanism de prevenție la nivel practic, în sensul în care companiile militare și de securitate private, cunoscând existența interdicțiilor statutare și a dispozițiilor de drept penal, vor fi mai reticente în a își îndrepta eforturile spre încercarea de recrutare/cooptare a personalului care provine din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională. Având în vedere că modificările aduse cadrului statutar din perspectiva soluțiilor propuse prin proiect impun și adaptarea sistemului organizatoric și administrativ la nivelul instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, ținând seama și de dispozițiile art.12 alin.(2) din <i>Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare</i>, este necesară stabilirea unui termen pentru intrarea în vigoare a unora dintre noile reglementări, de 90 de zile de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României.
2.4. Alte informații	
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic	
3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ	În contextul actual, caracterizat de incertitudini economice, sociale și de securitate, adoptarea acestei ordonanțe de urgență reprezintă o măsură imperativă pentru gestionarea situațiilor în care există pericolul de transfer al cunoștințelor și experienței acumulate în serviciul statului român către societățile militare private sau chiar teroriste, precum și pentru asigurarea continuității în activitatea instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.
3.2. Impactul social	
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	
3.4. Impactul macroeconomic	
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	

3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile	
3.9. Alte informații	

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri

- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2025 2	2026 3	2027 4	2028 5	2029 6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
(ii) impozit pe venit	-	-	-	-	-	-
b) bugete locale:	-	-	-	-	-	-
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	-	-	-	-	-	-
(i) contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
d) alte tipuri de venituri:	-	-	-	-	-	-
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat, din acesta:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
b) bugete locale:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	-	-	-	-	-	-
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
d) alte tipuri de cheltuieli:	-	-	-	-	-	-
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:	-	-	-	-	-	-
a) buget de stat	-	-	-	-	-	-
b) bugete locale	-	-	-	-	-	-

4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieți prezentate în strategia fiscal-bugetară.	
4.8. Alte informații	
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ. b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE	
5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE	
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	
5.6. Alte informații	
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	
6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de	

cercetare și alte organisme implicate	
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul urmează să fie avizat de Consiliul Legislativ și de Consiliul Economic și Social.
6.6. Alte informații	Proiectul urmează să fie avizat de Secretariatul General al Guvernului din punctul de vedere al oportunității promovării acestuia, precum și de Consiliul Superior al Magistraturii.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	Proiectul a fost promovat cu asigurarea procedurii de transparență decizională potrivit Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare. Proiectul de act normativ a fost publicat pe pagina de internet a Ministerului Afacerilor Interne la data de _____. A fost stabilit un termen de _____ zile calendaristice calculat de la data publicării anunțului, pentru transmiterea propunerilor, sugestiilor și opiniilor persoanelor interesate cu privire la proiect.
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	
7.3. Alte informații	
Secțiunea a 8-a Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	
8.2. Alte informații	

În considerarea celor prezentate, a fost elaborat *proiectul ordonanței de urgență a Guvernului pentru stabilirea unor măsuri referitoare la resursele umane necesare instituțiilor din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională*, pe care îl supunem Guvernului spre adoptare.

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE**

MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Radu MARINESCU

**DIRECTORUL SERVICIULUI
DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE**

General ing. IONEL SORIN BĂLAN

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE**

LIVIU-IONUȚ MOȘTEANU

**DIRECTORUL SERVICIULUI
DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ**

LUCIAN-SILVAN PAHONȚU

**DIRECTORUL SERVICIULUI
DE INFORMAȚII EXTERNE**

GABRIEL VLASE

**DIRECTORUL SERVICIULUI
ROMÂN DE INFORMAȚII**

AVIZAT:

**MINISTRUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE**

PETRE-FLORIN MANOLE

MINISTRUL FINANTELOR

ALEXANDRU NAZARE